

ČTVEROČ

ČASOPIS SLEZSKÉHO GYMNAZIA

LEDEN - ÚNOR 2022

ČÍSLO 59

OBSAH

3

HRDINKY ČESKA
Irena Bernášková

4

O LIDECH, KTEŘÍ...
Sir A. C. Doyle

5-6

HUDBA
Den lásky

7

VÍTĚZOVÉ
Cesta do neznáma
Úvaha nad krásou

8

CO JSTE MOŽNÁ NEVĚDĚLI
... O pobaltských republikách

9

ERASMUS+
Projekt Watering Our Future

10

RECENZE
Doporučení
zpod stromečku

11

STUDENTI STUDENTŮM
Ulice Opavy

12

RANKY, HODY, SETINY
Australian Open
Zajímavosti

První Češka popravená nacisty

Irena „Inka“ Bernášková byla česká novinářka a odbojářka. Žila v době druhé světové války, kde také položila svůj život.

Irena se narodila v Praze, ale její tatínek, grafik a malíř Vojtěch Preissig, se v době první světové války rozhodl odejít do Ameriky. Do Československa se Irena vrátila v sedmnácti letech společně se svými sestrami. Provádala se za svého bratrance Eduarda, i když rodiče s tímto sňatkem nesouhlasili. A tak na dlouhé čtyři roky přerušili s Irenou veškeré kontakty.

S pomocí v odboji poprvé začala při mobilizaci v období mnichovské krize. Přihlásila se jako sestra Červeného kříže, aby pomáhala ošetřovat uprchlíky z obsazeného pohraničí. Po vytvoření protektorátu Čechy a Morava nejdříve roznášela letáky, ale brzy začala spolupracovat se

svým otcem. Ten totiž začal vydávat ilegální časopis jménem V boj. Uvedený časopis byl velmi významný a v době svého největšího rozmachu bylo distribuováno až 10 000 kusů. Dále také převáděla ohrožené lidi

z Česka na Slovensko. Toho si ale všimlo nechvalně známé gestapo a začalo po ní pátrat. Ireně se dlouho dařilo úspěšně unikat a nadále pokračovat ve vydávání časopisu. Zatčena byla až roku 1940 v Praze s falešnými doklady. Při drsných výsleších byla velmi statečná a veškerou vinu vzala na sebe.

Tím zachránila mnoho dalších spolupracovníků odboje.

Irena Bernášková byla odsouzena k trestu smrti a 26. srpna 1942 byla v Berlíně popravena. Její příbuzní také neunikli trestu. Manžel skončil v koncentračním táboře, stejně jako její otec Vojtěch.

Irena Bernášková byla vyznamenána roku 1998 prezidentem Václavem Havlem in memoriam medailí Za hrdinství.

Jana Onderková

Sir Arthur Conan Doyle

Poslední dobou je detektivní žánr dosti oblíbeným a vyhledávaným čtivem. Pojdme si připomenout nejvýznamnějšího představitele detektivních románů.

Psal se rok 1859, když se 22. května ve městě Edinburgh (Skotsko) narodil malý Arthur. V devíti letech byl poslán do Jezuitské přípravné školy a dále v letech 1876–81 studoval lékařství na Edinburghské univerzitě. V mezidobí pracoval ve městě Aston. Po studiích nastoupil profesní dráhu jako lodní lékař při plavbě na západ afrického pobřeží.

Po návratu do Anglie se od roku 1882 připravoval na lékařskou praxi v Plymouth, přípravy ovšem nebyly úspěšné – Doyle se vlastně lékařem nikdy nestal. Začal se totiž naplno věnovat literatuře.

Tak začala jeho skutečná kariéra. Inspirován dílem Wilkieho Collinse a Edgara Allana Poea později sám ovlivnil všechny velké spisovatele tohoto žánru. Největším úspěchem byla postava známá pro svou brilantní dedukci a hru na housle doprovázená neméně známým spolupracovníkem, obdivovatelem a lékařem. Ano, byli to detektiv Sherlock Holmes a dr. John H. Watson. Faktem je, že se inspirací pro slavného detektiva stal jeden z profesorů, které Doyle potkal při svých studiích medicíny – dr. Joseph Bell.

Arthur byl jedním ze zakladatelů spolku Pilgrimů, který měl posílit anglo-americkou vzájemnost. Byl také předsedou spolku pro reformu rozvodového zákona a na jeho popud anglické ministerstvo vnitra zřídilo apelační soud.

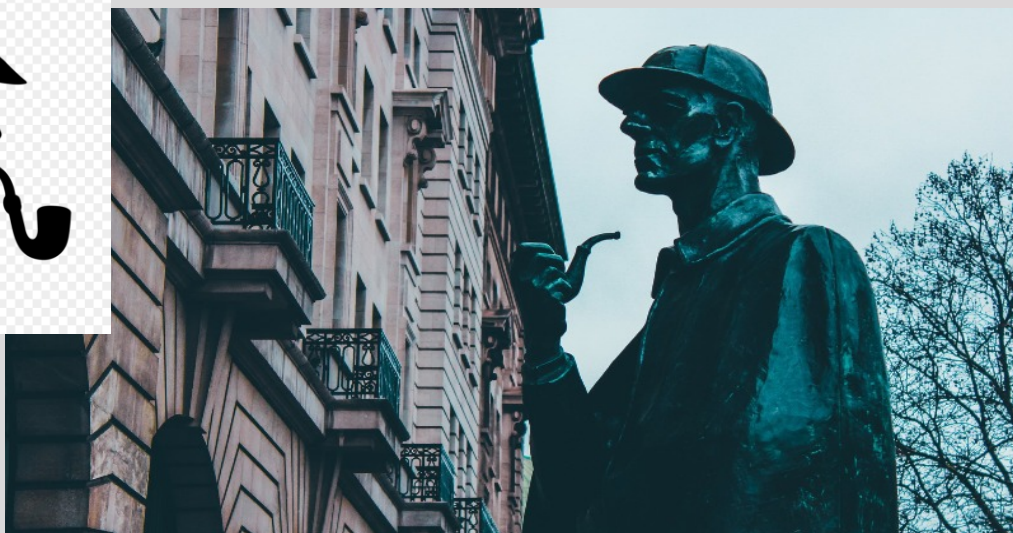
Doyle zemřel v Crowborough v Sussexu 7. července roku 1930 ve věku 71 let na zástavu srdce.

Dílo A. C. Doyle

Doyle byl autor s širokým polem působnosti. Psal sci-fi příběhy, historické romány, hry, poezii a romány, ale i literaturu faktu. V některých knihách dokonce najdeme vědecko-fantastické příběhy psané dávno před tím, než tento druh jako samotný žánr vůbec vznikl. V roce 1891 vydal šest povídek, které byly otištěny v časopise Strand Magazine a zaznamenaly obrovský úspěch. Doyle napsal také třináct her, řadu historických prací o dobových válečných konfliktech a spiritistických spisů.

Největším úspěchem však byl již zmiňovaný Sherlock Holmes, o kterém napsal 60 příběhů s případy, které známý detektiv vyřešil.

Tento významný spisovatel ovlivnil a inspiroval postavou Holmese další spisovatele, kteří svá díla zabydlili podobnými detektivy – jako příklad poslouží třeba Hercule Poirot od Agathy Christie.

Valérie
Hoňková

Den lásky

14. února se v USA každý rok slaví svátek zamilovaných, svátek sv. Valentýna. Většina Čechů považuje za svátek lásky spíše 1. květen, jak k tomu taky nabádá ve svých verších známý český básník a prozaik Karel Hynek Mácha. Věřím, že je hodně zamilovaných párů,

kteří jejich vztahem provází nějaká píseň. Je s ní spojený nějaký důležitý okamžik, jako je třeba seznámení, první polibek nebo první tanec.

Amerického hnědookého sympatáka jménem Bruno Mars asi známe všichni a jeho hit „Just the way you are“ určitě také. Singl byl v Americe vydán v roce 2010 a už v roce 2011 byl nejprodávanějším digitálním singlem roku. Bylo prodáno více než 12,5 milionu kopií, čímž se hit stal členem elitní skupiny celosvětově nejprodávanějších singlů.

But every time she asks me, "Do I look okay?"
I say,

When I see your face (face,face)
There's not a thing that I would change
'Cause you're amazing (amazing)
Just the way you are (are)
And when you smile (smile,smile)
The whole world stops and stares for a while
'Cause girl you're amazing (amazing)
Just the way you are (are).
Yeah

Pokaždé když se zeptá: „Vypadám dobře?“
Řeknu

Když vidím tvou tvář,
není tu nic, co bych změnil,
protože jsi úžasná
přesně taková, jaká jsi.
A když se usměješ,
celý svět se na chvíli zastaví a zírá,
protože holka, ty jsi úžasná
přesně taková, jaká jsi.
Yeah

Mars o písni řekl: „... nemyslel jsem na nic hlubokého ani poetického. Vyprávěl jsem příběh. Připravte se na zamilování!“ Víte, v příběhu nejsou žádné ohromující pojmy ani zvraty – ale vychází přímo ze srdce. A pro mě je „Just The Way You Are“ jednou z písní s takovým příběhem. Na tom není nic ohromujícího. Jen říkám ženě, že vypadá krásně tak, jak JE – a buďme upřímní, která žena nechce slyšet taková slova?!“ Troufnu si říct, že každé by se líbilo, aby o ní její milovaný napsal song.

Píseň obdržela mnoho rozdílných názorů od kritiků, přesto s ní Mars v roce 2011 vyhrál cenu Grammy v kategorii nejlepší mužský popový vokální výkon. Mně se na této písni líbí nejen její melodie a slova, ale také zajímavě zpracovaný videoklip, kde si Mars vezme kazetu a z pásky začne vytvářet obrázky, které ukazují život s jeho milovanou.

Druhá píseň, o níž se chci zmínit, nese název „Falling slowly“ a je od irského Glena Hansarda a české Markéty Irglové. Tato skladba hrála na svatbě mojí tety a už tehdy jsem se do ní zamilovala. A očividně jsem nebyla jediná, protože tato romantická píseň získala v roce 2008 Oscara za nejlepší filmovou píseň. Falling slowly se objevila ve filmu Once, kde si oba její autoři zahráli hlavní roli. Na samotném předávání cen si ji Hassard i Irglová společně se symfonickým orchestrem zazpívali.

Hudební základ písně napadl Hansarda už o několik let dříve. Pak na něj ovšem samotný autor zapomněl. Zato Irglová si jej pamatovala a udělala k němu klavírní doprovod. Zrovna ve chvíli dokončování přišel režisér John Carney, že potřebuje písničky pro svůj film. Falling Slowly se tam perfektně hodila.

Den lásky

And games that never amount
to more than they're meant
will play themselves out

Take this sinking boat and point it home,
we've still got time
Raise your hopeful voice, you have a choice
you make it now

Falling slowly, eyes that know me
and I can't go back
And moods that take me and erase me
and I'm painted black

A hry, které nikdy nemají hodnotu
větší, než jakou znamenají,
se budou hrát samy.

Chyt' tu potápějící se loď a nasměřuj ji domů,
ještě máme čas,
zvedni svůj hlas plný naděje, máš možnost,
udělej to teď.

Padají pomalu, oči, které mě znají,
a já se už nemůžu vrátit zpět.
Nálady, které mě zaplaví a úplně mě vymažou,
a já jsem namalovaný na černo.

Tak co, která je ta vaše výjimečná píseň?

Adéla Kostrhounová

Cesta do neznáma

Dnes je překrásný den,
v němž se splní můj sen.
Poputuji totiž vlakem
za svým starším bratrem.

Tak daleko vlakem jet mám,
svůj strach jen stěží ovládám.
Posadím se na své místo,
aspoň v tom mám zcela jisto.

Opřená se z okna dívám,
sama se sebou si povídám:
„Kdy už mé starosti zmizí?
Až vjedu do země cizí?“

Průvodčí přijde, lístek cvakne
a tehdy se vlak rozjíždět začne.
Tohle bude cesta dlouhá nečekaně –
já jsem z Písku, bratra mám v Miláně.

Marie Psotová

Úvaha nad krásou

Jedu rychlým vlakem v dál,
... tu však spatřím opodál
houf, snad shluk žen v poli stát,
cos vážného probírat.

„Nízké čelo“, „Tlustý pas“,
„Velká noha“, „Krátký vlas“...
zaznívá z úst každé z nich
a ve mně vše budí smích.

„Co to za hru?“ ptám se sebe.
Chci mít dneska klidné nebe
a užít si snění dál,
cítit se jako sám král.

Co důležitého je dnes?
Chystá se snad velký ples?
Oč jde v hádce mezi poli?
Hlava mě už z toho bolí.

Děvčata MISS KRÁSY volí,
nejpěknější z žen v okolí.
Nač si ale krášlit řasy?
Vždyť to není známka krásy!

Mírím pryč rychlostí koní,
myšlenky se v hlavě honí.
Soudíme snad podle vzhledu?
To pochopit nedovedu.

Mnoho lidí v tomto světě
na duši je krásných, hleďte!
Vlevo, vpravo, vpřed i vzad,
kolem nás jsou. A ne snad?

Vláček jede. Moudrý sen
proměnil se v krásný den.
Praha-Hlavní nádraží –
vlak do cíle doráží.

Nesu si snu poselství –
už vím, na čem záleží!

Barbora Tomášová

pobaltských republikách

Každý zná pobaltské republiky a určitě by je dokázal i vyjmenovat. Jsou to Litva, Lotyšsko a Estonsko. I přes to, že tyto tři země nevytvářejí oficiální unii, zapojují se do mezivládní a parlamentní spolupráce. Nejdůležitějšími poli spolupráce jsou zahraniční a bezpečnostní politika, obrana, energetika a doprava. Především ale mají tyto státy společnou historii. Jistou podobnost, tři vodorovné pruhy, mají i jejich vlajky.

Lotyšsko (Latvija)

- Národním jazykem se Lotyšsko řekne Latvija. Toto slovo vzniklo z názvu kmene Latgalů, který byl základem etnického jádra celého národa.
- Hlavní město **Riga** nese přezdívku **červené město**. Je to díky barvě většiny domů.
- O Rize se také vypráví jakási legenda. V jedné z místních bran je údajně zazděna dívka, která se zde i přes zákaz stýkala se švédským vojákem, který za ní přicházel z blízkých kasáren.

Počet obyvatel Lotyšska před 1. světovou válkou činil 2,55 milionu. Po válce ovšem počet ohromně klesl, a to na pouhých 1,59 milionu. Bohužel Lotyšsko už nikdy nedosáhlo takového množství obyvatel jako před Velkou válkou. V současnosti žijí na jeho území necelé **2 miliony lidí**.

- Do roku 2014 byl v Lotyšsku jako měna používán **lotyšský lat**, teď už je zde zavedeno používání **eura**.
- V zemi **neexistuje dominantní náboženství**.
- Lotyšsko má v EU 5. největší pokrytí území lesy, a to konkrétně 56 % celkové rozlohy státu.
- V Lotyšsku způsobil těžký průmysl **značné znečištění**, proto je zde **silné ekologické hnutí**, které se snaží toto znečištění zmírnit či úplně odstranit.

Estonsko (Eesti)

- V **Tallinu**, hlavním městě Estonska, žije **čtvrtina obyvatel celé země**.
- Estonsko vlastní **ohromné množství ostrovů** v Baltském moři, a to neuvěřitelných 2 222.
- V Estonsku se nachází **největší počet kráterů** po meteoritech **na světě**. Nejznámější krátery jsou takzvané **Kaaliské krátery** či Krátery v Kaali. Je to skupina 9 impaktních kráterů, prohlubní na povrchu planety Země, nacházejících se na estonském **ostrově Saaremaa**. Největší z kráterů má v průměru 110 metrů a hloubku úctyhodných 16 metrů.

Estonsko je považováno za jednu ze **špiček v digitalizaci**. Je to také první země, ve které proběhly volby online.

- Estonsko patří k zemím s **nejčistším ovzduším**.

- Nejvyšší hora **Suur Munamägi** je vysoká jen něco kolem **300 metrů**.

- V Estonsku najdeme více než 1400 jezer. Většinu bychom díky jejich rozloze radili spíše mezi malá, avšak to největší, nesoucí jméno **Čudské jezero**, ležící na východě země, má rozlohu 3555 km². Kromě jezer se zde nachází značné množství močálů, rašelinišť a bažin.

- Estonská vlajka se skládá ze 3 barev – modrá pro víru a oddanost, černá pro temnou minulost a bílá reprezentuje cestu za osvětlením.

Litva (Lietuva)

- Litva je největší ze všech tří pobaltských států.
- O Vilnius, hlavním městě Litvy, se hovořilo jako o „Jeruzalému východu“.
- Poloostrovu Kurská Kosa se přezdívá Baltská Sahara. Je to díky jeho písčným dunám, které dosahují velikosti až 12 metrů.
- Litevština je jedním z nejstarších jazyků v Evropě. Je dokonce starší než řečtina či latina.
- Litva je zemí čápů, žije jich tu několik tisíc.
- Litevci byli prvním národem, kterému se podařilo vyrobit vodku z kukuřice.
- Koncem 14. století se Litva stala největší zemí Evropy.
- V Litvě se nachází nejstarší strom v Evropě. Jmenuje se Stelmuze a byl zde už v dobách, kdy probíhaly křížácké výpravy.
- Návrší křížů, tak se nazývá pahorek, na který již od roku 1831 nosili místní velké i malé kříže na památku zesnulým nebo jako poděkování za uzdravení. Po roce 1939 se pahorek stal, po zabrání Sovětským svazem, symbolem protestů Litevců. Každý kříž byl znakem odporu vůči sovětskému režimu. V roce 1959 Sovětský svaz zničil tento symbol Litvy, a proto lidé znovu začali absolvovat poutě a procesy s kříži na toto místo, aby jej obnovili. V současnosti se zde nachází zhruba 2 tisíce křížů a křížků různých velikostí.

Kateřina Nowická

Projekt Watering Our Future učí studenty, jak šetřit vodou

Již od podzimu 2021 běží na Slezském gymnáziu eTwinningový projekt Watering Our Future. V něm se žáci učí hospodárně nakládat s vodou. Na naší škole se projektu účastní 14 žáků ze třídy 2. A, projektová komunita je však mnohem větší – partnerské školy sídlí ve španělském Algeciras, italském městě Alba a tureckém městě Van. Italská a španělská škola také disponují prostředky, díky nimž budou moci naši školu navštívit. Tyto dvě mobility plánované na jarní a letní období roku 2022 přinesou vítanou příležitost k navázání mezinárodních přátelství.

Jedna z prvních aktivit směřovala k tvorbě loga projektu a výběru vhodného sloganu. Každá partnerská škola vytvořila dva návrhy na logo. Následně proběhlo hlasování. Vítězem se stal jeden z italských návrhů. Podobně proběhlo i hlasování o sloganu – návrhy sloganů, ale žáci vytvořili již v mezinárodních skupinách.

V dalším období měla každá partnerská škola vytvořit krátké video, které by jednak vyjadřovalo její postoj k důležitosti vody pro život a zároveň představilo partnerskou školu, město a jeho okolí. Naše skupina pod vedením Mgr. Kamila Plačka vytvořila lyrický příběh o hledání vody inspirovaný českými pohádkovými charaktery – vodníkem a vodní vílou. Projektové video si můžete přehrát po kliknutí na tento odkaz:

<https://youtu.be/fYbT6v3c9Sc>

Řada aktivit je realizována právě v mezinárodních skupinách, kde žáci spolupracují v online prostředí na společném úkolu. V současné době tímto způsobem řeší tzv. water saving challenge. Každá mezinárodní skupinka si stanovila úkol, který bude plnit po dobu 14 dní. Jedna z nich například hodlá omezit dobu sprchování, a to hned na pouhé 3 minuty na jednu sprchu. Jiná skupina chce sledovat režim splachování a pokusit se ušetřit vodu tím, že bude používat menší objem vody. Další studenti chtějí zachycovat vodu, která by normálně otekla do odpadu (například když necháváte odtéct studenou vodu na začátku mytí), a pak ji použít třeba na zalévání pokojových rostlin. Další výzvy si kladou za cíl věnovat více pozornosti tomu, že vodu pouštíme často zbytečně – při oplachování ovoce a zeleniny, při čištění zubů, když se ve sprše mydlíme atd. Mezi další sledované činnosti patří také to, jak často zapínáme myčku nádobí nebo pračku. Snažíme se je vždy naplnit na maximum?

Během dvou týdnů, po které výzva probíhá, spolu žáci komunikují a vzájemně se podporují. Každá mezinárodní skupina se navíc pokusí spočítat, kolik vody svou aktivitou ušetřila. Členové se musí v anglickém jazyce vyjádřit k celému podniku do sdíleného dokumentu a popsat své snažení, úspěchy, případné neúspěchy a pocity. Pokud vás některá z výše popsaných výzev zaujala, proč si ji nevyzkoušíte také? Úbytek vody v krajině se týká přece nás všech.

Mgr. Zdeňka Morcinková

Doporučení zpod stromečku

Ze všech těch knih, které jsem k Vánocům dostala, jsem se vybrala tři, které stojí za to doporučit dál. Jsou od sebe navzájem naprosto odlišné jak žánrem, tak myšlenkou a tím, co vám mají předat, ale všechny mají něco do sebe a měli byste jim dát šanci.

Chlapec, krtek, liška a kůň

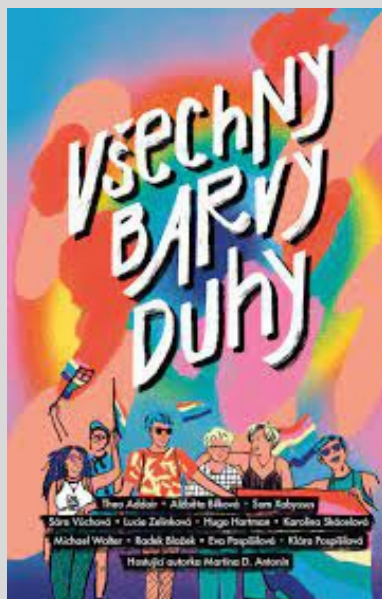
Kniha, o které jste nejspíš ještě neslyšeli, ovšem stojí za to – nebála bych se ji přirovnat k Malému princovi. Chlapec, krtek, liška a kůň jsou každý úplně jiný a navzájem si předávají jednoduché pravdy, které se týkají každého z nás. Na některým myšlenkami se člověk pozastaví, donutí jej knihu odložit a přemýšlet.

Příběh

neobsahuje mnoho slov ani velký děj, přesto skrze nádherné ilustrace a krátké věty může předat spoustu.

Všechny barvy duhy

Pokud by to na vás už obálka a název nekřičely dost hlasitě – jedná se o knihu obsahující jedenáct povídek s LGBTQ+ tematikou. Rozhodně to ale nejsou stereotypní příběhy s neustále omílanými zápletkami, právě naopak. Tato sbírka hlavně dokazuje, že jiné orientace či gender jsou v našem světě něco, s čím se může setkat každý z nás i na místech, kde by to nečekal. Poskytuje nám pohled lidí, jež prožívají často složité životní situace, a třeba nám tak může pomoci je více pochopit, respektovat či poskytnout podporu. Popisuje problémy a komplikace, u kterých by nás možná ani nenapadlo, že je někdo skutečně zažívá. Proto si myslím, že si ji může přečíst kdokoli, protože kniha obsahuje mnoho barev, nálad a žánrů, takže nejspíš osloví každého z nás.

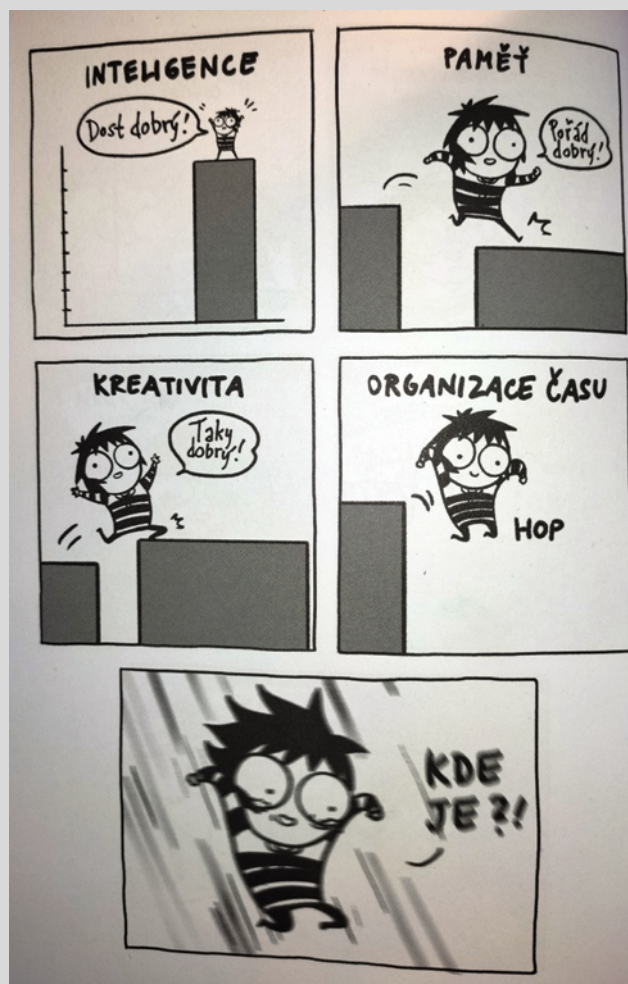

Komiksy Sarah Andersonové

Knížky jako Dospělost je mýtus, Mimoňka či Kočky útočí jsou skutečně jen odpočinkovou záležitostí, ovšem tak skvělou, že jsem je jednoduše nemohla nezmínit. Jsou sbírkou komiksů vyprávějících o běžném životě tak věrně, až to bolí. Popisují například rozdílné pohledy na ženu a muže ve společnosti, problémy introvertů, knihomolů, prokrastinátorů a lidí s kočkami.

Já sama v nich taky nespatřuji velkou literární hodnotu, ale sáhnu po nich, když potřebuji vypnout a zasmát se, a myslím, že se v nich – alespoň v něčem – najdeme všichni.

Johana Bublíková

Ulice Opavy, jak je neznáte

Jedno ze dvou hlavních opavských náměstí, centrum kultury, špion, trhy. Už víte, jakou ulici, respektive náměstí vám dnes představím? Pokud jste tipovali Dolní náměstí, měli jste naprostou pravdu.

DOLNÍ NÁMĚSTÍ

Niederring, Dolní náměstí / 1945 náměstí Maršála Stalina / 1946 Dolní náměstí / 1948 náměstí Velkého října / 1990 Dolní náměstí

Kdybychom se na „Dolňáku“ ocitli jako turisté, pravděpodobně by nás zde zaujaly dvě jeho hlavní dominanty – kostel sv. Vojtěcha a socha špiona.

Nejvýraznější budovou je bezpochyby kostel zasvěcený svatému Vojtěchovi (ve středověku sv. Jiřímu), který se nachází v blízkosti bývalé ratibořské brány. Původní kostel vlastnil řád německých rytířů, který jej předal v roce 1672 tovaryšstvu Ježíšovu, vlastnícímu většinu okolních pozemků – ty mniši obdrželi během třicetileté války. Jezuité si vybudovali nový barokní kostel a přistavěli i kolej s gymnáziem. Při stavbě se autoři kostela bratři Braschové inspirovali římskou bazilikou Il Gesù. Díky údajně zázračnému obrazu Panny Marie se stal kostel vyhledávaným poutním místem. Počátkem roku 1945 byl výrazně poškozen a vyhořel, jeho náročná obnova pak proběhla v letech 1946–1947.

Před kostelem stojí barokní mariánský sloup, postavený v roce 1675 Jiřím Štěpánem z Vrbna, a to podle vídeňského sloupu Am Hof. V roce 1825 byl sloup z důvodu rozsáhlého poškození zbořen a na jeho místě pak v roce 1869 vyrostl sloup nový, opět podle vídeňského vzoru. Během kompletních restaurátorských prací v roce 1997 byla uvnitř nalezena skleněná láhev obsahující pamětní listinu z r. 1869 a groš z r. 1860. Originál listiny je uložen v archivu, kopie s grošem, záznamem o opravě z r. 1997 a platnými mincemi byly vloženy zpět do sloupu. V loňském roce byl mariánský sloup kompletně zrestaurován, takže vynikly německy psané nápisy.

Tyto dva atributy však nejsou jedinými zajímavými částmi náměstí. Řadí se mezi ně i měšťanské domy, obzvláště ten s restaurací U Bílého koníčka. Jedná se o dům se středověkými základy, které odolaly i přestavbě v 16. století. Můžeme na něm najít jediné dochované domovní znamení v Opavě – bílého koně.

Taková znamení sloužila k orientaci ve městě (podobně jako dnešní čísla popisná). K domu se váže pověst o chlapci, který neopětoval dívce náklonnost a ta se rozhodla získat jej pomocí lektvaru lásky, do něhož chtěla použít mladíkův vlas. Místo chlapcova vlasu však nevědomky použila koňskou žíní a chlapec se po vypití lektvaru proměnil v koně. Protože se ale jednalo o nápoj lásky, kuň ji všude následoval. Dívka byla zoufalá, proto vběhla do domu, kam za ní zamířil i kuň. Proto vyskočila z okna. Nikdo neví, jak to s dívkou dopadlo, zda se zabila, či přežila. Zůstal pouze název domu a tato pověst.

V dalších měšťanských domech byly během výzkumů objeveny černé kuchyně už ze 14. století. Průčelí měšťanského domu číslo 22 zdobí polonahé osoby, opojené vínem a tančící. Byly sem přidány během empírové přestavby v 1. polovině 19. století. V prostorách dnešní jídelny se nacházelo papírnictví a knihařství Karla Miliczka. Ten vydával pohlednice s fotografiemi Opavy, které sám pořídil.

Zajímavostí je, že již dříve zmiňovaná ocelová socha špiona (často přezdívaná mamut nebo slon) zde původně vůbec

ne měla zůstat. Autor František Skála ji sem nechal instalovat pouze na dobu dočasné výstavy, nicméně děti i dospělí si ji tak oblíbili, že se stala neodmyslitelnou součástí náměstí.

Před špionem najdeme už jen malý kousek kolejí, po kterých zde dříve jezdily tramvaje přímo středem náměstí.

Hana Kolovratová

Akce měsíce – Australian Open

Ani letos jsme nepřišli o grandslamový tenisový turnaj v Melbourne. Mohli jsme jej sledovat od 17. do 30. ledna 2022. Jednalo se již o 110. ročník, byl však od těch předchozích v mnohém odlišný.

Současná pandemická situace s sebou přinesla hned několik kontroverzí, a to dokonce týkajících se českých sportovců. Do Austrálie smí vstoupit pouze očkované osoby, několik tenistů však dostalo výjimku díky prodělání nemoci. Následně jim ale australské úřady i přesto odebraly víza. Češka Renata Voráčková se Australian Open nezúčastnila právě z tohoto důvodu, světoznámým případem se poté stala mužská světová jednička Novak Djoković. Ten byl ze stejné příčiny po několikadenním soudním řízení vyhoštěn z Austrálie a loňský titul neobhajoval.

Dalšími chybějícími národními hvězdami byly zraněné tenistky Karolína Plíšková a Karolína Muchová, naopak zúčastnili se Barbora Krejčíková, Petra Kvitová, Jiří Veselý a další. Nejlépe umístěnou českou reprezentantkou byla Barbora Krejčíková, která svou cestu zakončila ve čtvrtfinále dvouhry, a velký úspěch slavila spolu s Kateřinou Siniakovou ve čtyřhře, kde dokonce získaly svůj čtvrtý grandslamový titul.

Celkovým vítězem se v mužské dvouhře stal Rafael Nadal, který vytvořil nový rekord v počtu grandslamových titulů – nashromáždil jich již dvacet jedna. Mezi ženami turnaj ovládla po čtyřiačtyřiceti letech domácí hráčka Ashleigh Bartyová a finále mužské čtyřhry také obsadili Australané, kde se dokonce setkali čtyři hráči stejné národnosti. Nakonec byla úspěšnější dvojice Thanasi Kokkinakis a Nick Kyrgios.

Národní hrdost

Každý z nás se minimálně jednou stal zarytým vlastencem a fandil českým reprezentantům jako o život. Pojdme si tedy připomenout alespoň pár nedávných úspěchů našich sportovců na mezinárodních akcích.

Michal Novák se v závodě světového poháru v běhu na lyžích v Norském Lillehammeru umístil v kariérním maximu na pátém místě. Dále se udál první závod světového poháru v biatlonu ve švédském Ostersundu, který vyhrála Markéta Davidová. V první polovině ledna proběhla tradičně také Rallye Dakar, kde se čtyřkolkař Zdeněk Tůma umístil na čtvrtém místě. A dodáváme ještě těsný nepostup plavkyně Barbory Seemanové do finále MS v krátkém bazénu.

Příběh, který pohnul světem

Fallon Sherrocková je sedmadvacetiletá šipkařka z Anglie. Do povědomí šipkařských nadšenců se dostala v roce 2015, když pronikla do finále ženského MS. Úspěchy jí od té doby přibývaly a několikrát přepsala historii, když se stala první ženou, která na MS mezi muži vyhrála zápas, a poté zaznamenala ještě větší úspěch, když se v Grand Slamu probojovala do čtvrtfinále.

Kam až její kariéra povede, si nikdo netroufá odhadovat, už nyní se o ní však mluví jako o černém koni turnajů nadcházejících let. Přeci jen, v kolika sportech si různá pohlaví mohou takto konkurovat?

Věděli jste, že...?

Dnes běžný styl při skoku na lyžích, tedy tzv. „véčko“, byl v osmdesátých letech vnímán jako stylová chyba a byly za něj strhávány body. Když se však zjistilo, jak roztažení lyží do tvaru písmene V vylepšuje výkon, začali ho používat všichni. Jeho průkopník, Švéd Jan Böklov, tak změnil celý tento sport od základů.

**Pod záštitou paní učitelky Magdy Hrstkové časopis
vytvářejí:**

**Johana Bublíková, Tereza Harasimová, Valérie Hoňková,
Tobiáš Janetzký, Lucie Kesselgruberová, Hana Kolovratová,
Adéla Kostrhounová, Jana Onderková, Kateřina Nowická,
Haňa Polášková, Justýna Tvarůžková
& Kristýna Večerková**

**Zvláštní poděkování patří Marii Psotové a Barboře Tomášové,
které pro náš časopis poskytly vítězné básně.**